

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 9. S. Claræ Exordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A.C. 1212.

lesimo ducentesimo duodecimo Assisium rediit Franciscus, cujus tanta ubique erat reverentia, ut quamcunque urbem intraret, pulsarentur campanæ, Clerici- que & populus, eum excepturi, cum arborum ramis, in Canticis lætitiæ, exirent. Alii vestimenta ejus devote tangebant, alii osculabantur vestigia. Felicissimi habebantur, quibus ipsas viri manus pedesve ore premere obtigisset. Socio suo miranti, quod talem honorem sibi exhiberi pateretur, & causam querenti, Vir sanctus, *Scito, frater mi, inquit, quod cunctos hosce honores ad Deum remittam, nihil omnino mihi ipsi tribuens, non aliter ac imago Principis de exhibito sibi a subditis honore nihil capit. Alii autem bene merentur, cum Dei creaturam in me vilissimo bonum- cione honorant.* Itaque ista Quadragesima Assisi prædicans multos convertit, quos inter S. Clara nemo illustrior.

§. IX.

S. Claræ exordia.

Sancta Clara in ipsa urbe Assisio lucem primo aspexerat, stirpe nobili, patre Equestris Ordinis viro, propinquis omnibus tam ex paterno quam materno genere militiam sectantibus, atque ex domo, pro regionis illius conditione, satis opulenta. Matrem sortita erat Hortulanam,

lanam, feminam piissimam, bonis operibus intentam, quæ, ut vulgaris erat illa ætate devotio, in Terram sanctam fuerat peregrinata. Doloribus proximum partum indicantibus, instantissime orabat, ut feliciter prolem eniteretur, cum vocem audivit, dicentem sibi: *Noli timere, lumen effundes, quod mundum illustraturum est.* Quare natam filiam *Claram* appellavit. Ea ab unguiculis pronissimo in pauperes animo, & orationi dedita, cum aliud subsidium, quo memoria retineret, quoties recitasset *Pater Noster*, deesset, lapillos singulos reponerat, unde precum suarum numerum cognosceret. Cilicio sub pretiosis vestibus cingebatur, & nuptias, alteri exoptatas, rejecit, virginitatem suam Deo consecratura.

Cum fama S. Francisci, perfectionem Christianam, jam diu oblivione sepultam, in orbem reducentis, ad Claræ aures pervenisset, desiderium eum videnti, & sermonem conferendi subiit, cum vicissim Franciscus, ubi de Claræ eximii virtutibus inaudit, non minori ardore eam novisse, atque ad Deum perducere, cuperet. Non nunquam se se invisebant, caute tamen, ne rei novitas multis confabulandi materiam præberet. Permovit ergo Vir sanctus Virginem, ut se totam divino servitio manciparet;

S 2

&

Sæcul. XIII.

A C. 1212.

Vit. ap. Sur.

13. Aug.

Vading. an.

1212. n. 10.

c. 3.

1212. n. 10.

1212. n. 10.

1212. n. 10.

Sæcul. XIII. & ipsa se ejus Disciplinæ simpliciter tra-
 A. C. 1212. didit. Quod statuerat, in Dominica

c. 4.

S. Claræ
 fuga.

Vading.
 n. 21.

vit. c. 5.

Palmarum, die decima octava Martii,
 anno millesimo ducentesimo duodecimo,
 executâ est, in hunc modum. Tempo-
 re matutino cum aliis nobilibus femi-
 nis, splendide vestitis, ad templum de-
 lata, ceteris ad Altare gradum præcipi-
 tantibus, ut ramos olivarum acciperent,
 modestissime in loco suo perstitit, & de-
 scendens Episcopus palmam ei detulit,
 in signum victoriæ, quam de mundo re-
 portatura erat. Nocte sequente omnia
 ad fugam comparavit, ut suaserat Vir
 sanctus, delegitque socias, ne sinistro su-
 spicandi locum daret. Clam ergo ex
 domo & urbe dilapsa ad Ecclesiam S. Ma-
 riæ de Portiuncula contendit, ubi a Fra-
 tribus, cum Matutinos cantarent, lucen-
 tibus cereis excepta, & deposito molli
 cultu, eorundem officio abscissis capil-
 lis, tonsa est. Tum, cum ante Altare
 habitum pœnitentiæ accepisset, eam
 Franciscus interim ad Ecclesiam S. Pauli
 deduxit, donec aliam sedem fixam inve-
 niret. Junctum erat Ecclesiæ S. Pauli
 Monasterium Virginum, Regulam S. Be-
 nedicti profitentium; Clara vero an-
 num ætatis decimum octavum agebat.
 Ubi Claræ consanguineis & propin-
 quis compertum fuit, cognatam suam
 ad S. Paulum se recepisse, furore accensi,
 tur.

turmatim advolant, nunc blanditias, nunc vim ad eam ab isto loco abstrahendam adhibent, illud præcipue inclamantes; abjectissimum vitæ genus, cujus in hanc usque diem in patria sua nullum occurreret exemplum, clarissimæ familiæ ingenti probro futurum. At illa arrepto Altaris velamento, rasum caput ostendens, negabat, se ullis viribus humanis a Jesu Christi servitio avelli posse. Ac tandem, cum per aliquot dies vehementissimos insultus repulisset, cognatos ad acquiescendum coegit. Post breve temporis spatium ab Ecclesia S. Pauli ad aliam S. Angeli *de Pansa*, ejusdem Ordinis S. Benedicti, divertit, & quia nec ibi tantam, quantam cupiebat, quietem invenit, auctore S. Francisco, apud Ecclesiam S. Damiani perseveravit.

Cum adhuc ad S. Angelum moraretur, Agnetem sororem suam, natu minorem, ad se pertraxit. Suavissimi antea contubernii desiderium absentiam intolerabilem ambabus efficiebat; quare, Clara Deum ferventissime orante, ut sorori quoque suæ amorem solitudinis suggereret, Deoque famulæ suæ preces cito exaudiente, Agnes post sexdecim dierum lapsum eam secuta est. Tunc vero altera a propinquis excitatur tempestas; nam proxima post fugam die viri

Sæcul. XIII. duodecim ad Monasterium S. Angeli
A.C. 1212. contendunt, ac statim quidem lenitatem
 & mansuetudinem simulabant, sed in-
 tra limina admissi, & conversi ad Agne-
 tem (quippe Claram mutari posse de-
 speraverant) *quid tibi & Monasterio, in-
 quiunt, quid puellula hic loci factura es?
 actatum ad domum paternam nobiscum
 remea.* Illa respondente, quod a sorore
 dividi nollet, aliquis Equestris Ordinis
 in adolescentulam barbaram irruit, pugnis
 pedibusque pulsat, capillos divellit,
 dum alii eam vi ablaturi suis brachiis
 extollunt. Misella clamabat; *caris-
 sissima soror, juva!* cumque a viris de
 monte deorsum raptatur, vestes reluc-
 tantis lacerantibus & abruptos capillos
 in viam spargentibus, Clara ad cælum
 ardentes pro sorore preces mittebat. Et
 ecce prodigium! tam grave effectum
 est subito puellæ corpus, ut eam de terra
 levare, ne quidem accedente auxilio
 illorum, quos in agris & vineis operan-
 tes advocarunt, nequiverint. Tandem,
 ubi Clara ad locum perrexit, rogans pro-
 pinquos; ab incepto absterent, fren-
 dentes recesserunt.

c. 5.

Agnes humo surrexit lætissima, to-
 tam se Deo devovit, & capillos, ipso
 S. Francisco manus admovente, sibi ab-
 scindi sustinuit. S. Clara exinde tran-
 sit ad S. Damiani Ecclesiam, omnium pri-
 mam,

v. Mart. Ro.
 12. Aug.

mam, a S. Francisco restauratam, ubi per Sæcul XIII. annos quadraginta duos versata, complures conversionis suæ socias congregavit. A. C. 1212.

Hoc Instituti pauperum mulierum, Italice *delle povere Donne*, quod nos Ordinem S. Claræ dicimus, exordium fuit.

§. X.

Preces solennes Romæ.

Moniales aliæ, ut superius memoravi, necdum penitus inclusæ erant; quod etiam ex illis Summi Pontificis mandatis dispicimus, quibus hoc anno solennes preces, ad implorandum adversus Mauros in Hispania Dei auxilium, præcepit. Anno millesimo ducentesimo decimo Alphonfus IX. Rex Castiliæ inducias, cum *Abu-abdalla Mabomet, Emiralmu- menin* quarto ex stirpe Almohadum, in Africa & Hispania dominantium, initas fregerat, tumque, bello invicem dicto, Mauri multas urbes in suam potestatem redegerant. Ergo Rex Alphonfus ab omnibus Principibus Christianis, Roderico Archiepiscopo Toletano aliisque Legatis in varias Provincias missis, opem rogavit. Papa quoque, edoctus periculum, Hispaniæ formidandum, datis ad Præsules illius Regni literis, monuit; ab omnibus Regibus Christianis contra Infideles militum subsidia peterent.

Rodrig. 7. c. 34.

idem §. c. 1.

S 4 Cum-